

ΝΕΟΙ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ

ΕΞΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Μιά σκάλα φωτός
κι ανέβαινε έρατεινή μορφή
μοιράζοντας άπλόχερα
τήν καρδιά της.

2

Ήθονικά έλύγισαν
των δένδρων τὰ πλοκάμια
στό άνάκρουσμα τής μουσικής μου.

3

Εδλύγιστη ή ψυχή μου
τυλίχτηκε στα σύννεφα
και στη σιωπή τους.

4

Το όνειρο σάζει γλυκά
στό λευκό όστρακο τής μέρας.

5

Πλημμυρισμένη από φώς
και τὰ ήλιόβρεχτα μαλλιά της
φωτίζουν τὸ δρόμο των δακτύλων μου.

6

Ήπέταξα στα μάτια τ' ουρανό
νά βρω τις άχτίδες του γέλιου σου
φαιδρό πρόσωπο.

ΠΑΝ. ΧΑΛΟΥΤΟΣ

ΕΞΙ ΤΡΙΣΤΙΧΑ

1

Τὸ πουλί άγγιξε τὸ δρόμο,
μύρισε
και τίναξε τὰ φτερούγια του.

2

Με ήλιο ή βροχή
οί κόποι του πατέρα μου
με φέρνουνε κοντά μου και φεύγω.

3

Πλάι στα δέντρα
παίζουνε οί άνθρωποι
τήν άγάπη τους.

4

Μεξ στη θάλασσα τής καρδιάς μου
ζώ τὰ κύματα
και με γλυκαίνουν.

5

Ή βροχή μούδωσε σήμερα
τη μπουδιά τής ζωής —
ξημέρωσα.

6

Φτάσανε τὰ νερά μου στα πόδια μου
μέσα στα πόδια μου —
καθάρισα.

ΠΑΝ. ΚΕΡΑΣΙΔΗΣ

χέρι. Με άποτέλεσμα καμμία παράταξη νά μη φροντίζει γι' αυτό που επιβάλλει ή ευσέβεια στους θεούς, και πολύ περισσότερο τους ικανοποιούσε, άν τους έπεινούσαν, κάθε που με τὰ ώραία τους λόγια κατάφεραν κάτι δύσκολο και ζηλευτό. Ένώ τους μετριспаθείς πολίτες κι οί δύο παρατάξεις κυνηγούσαν, ή έπειδη δε συμμετείχαν στους άγώνες ή γιατί τους φοβούσαν για τήν άποχή τους (άπό τούς πολιτικούς κινδύνους)».

Γ 83 : «Έτσι κάθε είδος παρανομίας παρουσιάστηκε στον έλληνικό χώρο για πολιτικούς λόγους, και ή ειλικρίνεια — με τήν όποία έχει στενωτάτα σχέση ή γενναιοφροσύνη — χάθηκε περιφρονημένη, ενώ γενικά έπεκράτησε νά ανταγωνίζεται ό ένας τόν άλλο σε δυσπιστία (— τὸ δε άντιτετάχθαι άλληλούς τή γνώμη άπίστως επί πολύ διήνεγκεν». Νομίζω πώς ή έλεύθερη αύτή μετάφραση τής φράσεως δίνει σαφέστερο νόημα —)· γιατί δέν μπορούσε ούτε λόγος με κύρος, ούτε όρκος φοβερός νά τους διαλύσει τήν άμοιβαία δυσπιστία, κι όλοι φρέντιζαν νά προφυλαχθούν προκαταβολικά άπ' τόν έχθρό παρά νά του δώσουν πίστη, γιατί κανενός των ή σκέψη δέν μπορούσε νά έλπίσει σε κάτι σταθερό. Και οί πιό αδύνατοι στη σκέψη κυριαρχούσαν στις περισσότερες περιπτώσεις· έπειδη δηλ. φοβόντουσαν και τήν αδυναμία των και τήν πονηριά των έχθρών τους — μήπως δηλ. φανούν κατώτερα στα λόγια ή τούς προλάβουν τὰ πολύτροπα μυαλά των αντιπάλων και τούς έτοιμάσουν κακό — ρίχνονταν με τόλμη στη δράση. (— Κι έτσι προσπαθούσαν με τήν τόλμη τους νά νικήσουν τήν πνευματικήν ύπεροχή των έχθρών —). Ένώ οί διανοητικά δυναμικώτεροι, έπειδη δέν καταδέχονταν ούτε καν νά προαισθανθούν τόν κίνδυνο και νόμιζαν πώς δέν χρειαζόταν καν νά καταφύγουν στην πράξη για όσα μπορούσαν και με τὸ λόγο άκόμη νά τὰ προλάβουν, άπροφύλακτοι καθώς ήταν, εύκολώτερα χανόντουσαν».

Έδώ τελειώνουν οί διαπιστώσεις του ιστορικού. Έίως τώρα μπορούμε νά διακινδυνεύσωμε ένα διδάγμα : πώς δημοκρατία σημαίνει άμειβαία έμπιστοσύνη στην ευθύτητα των αντιπάλων, έλλειψη φοβίας γενικώτερα. Σε πλέμους και άνώμαλες καταστάσεις έπικρατούν βία, έξαναγκασμός και φοβία· τότε τὸ δύσκολο λουλούδι τής δημοκρατίας μαραίνεται. Κι άντίστοιχα, όποιος σε περίοδο όμαλότητος προσπαθει νά δημιουργήσει κλίμα φοβίας, πιστεύει στη δημοκρατία τόσο μόνο, όσο δηλ. τόν συμφέρει.

ΑΝΤ. Η. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ